

בש"פ 2044/18 - מדינת ישראל נ' פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 2044/18

לפני:

המבקשת:

כבוד השופט ג' קרא

מדינת ישראל

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה חמישית להארכת מעצר לפי סעיף 62
לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996
תפ"ח 14200-08-16 - בית המשפט המחוזי
בירושלים

כ"ח באדר התשע"ח (15.03.18)

עו"ד עילית מידן

עו"ד אריאל עטרי

תאריך הישיבה:

בשם המבקשת:

בשם המשיב:

החלטה

זוהי בקשה להארכת מעצרו של המשיב ל- 30 ימים החל מיום 17.3.2018 או עד למתן גזר
דין בתפ"ח 14200-08-16 בבית משפט מחוזי בירושלים.

המשיב הורשע ביום 19.7.2017, בעבירות אינוס, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות,
בעילה אסורה בהסכמה ומעשים מגונים.

הטיעונים לעונש נדחו פעם אחר פעם מסיבות שונות, אי הבאת המשיב באחת הפעמים, בקשת
המשיב לחקור את עורכות תסקיר נפגעות העבירה, בקשה שנדחתה, כשמאידך התיר בית המשפט

העברת רשימת שאלות לעורכות התסקיר, דבר שגרם להתארכות ההליך והטיעונים לעונש נשמעו רק ביום 5.2.2018.

בית המשפט המחוזי שהיה ער למועד תום תקופת מעצרו של המשיב ביום 17.3.2018, קבע את יום מתן גזר דינו של המשיב ליום 21.3.2018. בית המשפט ציין בהחלטתו "תשומת לב הצדדים מופנית לכך שתקופת מעצרו של הנאשם אמורה להסתיים לפני המועד האמור".

בא כוח המשיב מתנגד להארכת המעצר המבוקשת. לטענתו, ראוי היה כי המבקשת היתה פונה לבית המשפט המחוזי בבקשה לקביעת מועד מוקדם יותר למתן גזר הדין, תחת לבקש הארכת מעצרו של המשיב פעם נוספת וכי הדבר גורם למשיב עינוי דין מיותר.

למשיב אין עומדת יותר חזקת החפות לאחר שהורשע בעבירות חמורות וממילא שאלת שחרורו אינה עומדת על הפרק. בא כוח המשיב אף לא טען לכך.

היה מקום לגזור את דינו של המשיב בתוך תקופת המעצר מבלי צורך להיזקק להארכתה פעם נוספת. כך ראוי היה כי המבקשת היתה פונה בבקשה להקדמת מועד גזר הדין משנודע לה על החלטת בית המשפט. בהתחשב במועד הקבוע למתן גזר הדין (ביום 21.3.2018) לא נראית לי טענת בא כוח המשיב לעינוי דין.

החלטתי להורות על הארכת מעצרו של המשיב לתקופה של 30 יום החל מיום 17.3.2018, או עד למתן גזר דין בעניינו בתפ"ח 14200-08-16 של בית המשפט המחוזי בירושלים, הכל לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ח באדר התשע"ח (15.3.2018).

ש ו פ ט